

γράφομεν είνε καὶ αύτὰ ρεκλάμα, ὑποπίπτοντες εἰς τὸ πάθημα τοῦ Ὀβιδίου, διτις ὥρκίζετο δι' ἐνὸς στίχου ἀκοντίου πρὸς τὸν πατέρα του διτις δὲν θέλει πλέον στιχοργήσει. Διλλὰ τὸ πρᾶγμα δὲν είνε δυνατὸν, διότι μόνον τὸ κοινὸν θῆλεν ἐκ τούτου ζημιώθη. Διὸ τὸ λέγομεν μετὰ παρρησίας: είνε τὸ Ἐκπαιδευτήριον τοῦ κ. Χ. ΔΙΟΣΚΟΥΡΙΔΟΥ.

Καὶ δύναται καθεῖς νὰ βεβαιώθῃ ἐμπράκτως, χωρὶς νὰ σαγινευθῇ ἀπὸ τὰ σκόπιμα επιλογμάτα περὶ τῆς θαυμαστῆς εὐφυίας τοῦ μικροῦ Τάκη καὶ τῆς προώρου μαθήσεως τοῦ ἐλαχίστου Νίκου.

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Ἐκ τοῦ Ἀχελώου:

«Οἱ κ. κ. συνδρομηταὶ βεβαίως θὰ φανῶσιν ἐπιεικεῖς καὶ γενναῖοις καὶ δὲν θὰ δυσφορήσωσι καθ' ἡμῶν ἀναγινώσκοντες ἐν τῷ «Ἀχελώῳ» ἐνίστε κατὰ τὰς κοινότητας ἡμῶν περιστάσεις μόνον τὰ ἀτομικά μας καὶ οἰκογενειακά μας καὶ θὰ σπεύσωσι βεβαίως νὰ μὰς ἀποστέλωσι τὴν συνδρομὴν των καθ' ὅσον ἔκτὸς διότι θέλει νὰ πληρωθῇ ὁ καλὸς τυπογράφος μας, ἀπακιτοῦνται καὶ ἔξοδοι δικαστικὲς, ἀπακιτεῖται νὰ πληρωθῶσιν οἱ δικηγόροι, δικαστικοὶ κλητῆρες κ. λ. π.»

Ἐκ τοῦ αύτοῦ:

«Ἀφίκετο ὁ φίλος τοῦ Δάμονος καὶ Φαντείου φοιτητὴς τῆς νομικῆς Β. Π. διν θερμῶς παρακαλῶ ἵνα τὸν διδάξῃ διότι μὲ ἔκεινο τὸ «εὖ» οὐ μᾶς φοβίζει.»

Ἐκ τοῦ αύτοῦ.

(Ἀγαπόδεριστες ἐξ Ἀγρινίου). «Χθὲς ἐξῆλθον πεζοὶ περίπατον ὁ Δήμαρχός μας μετὰ τοῦ γραμματέως Ζ. δικολάδηου.»

Ἐκ τοῦ αύτοῦ:

«Σὲ βλέπω γαρούμενο πουλί—γοργὰ νὰ τρέχῃς νὰ πετᾶς μονάχο σου ἐδῶ κ' ἔκει—καὶ κελαδῶν νὰ μὴ γελάς Ἀγαπῶ ν' ἀκούω τὴν φωνή σου—ὅταν κειλαδῆς ἔστω κι' ἀν τέρπεις τὴν ψυχήν σου—ὅπου καὶ ἀν σταθῆς.»

Ἐκ τοῦ Συλλόγου:

«Χθὲς τὴν πρωῖτην ὁ προεξοφλητὴς Δασκαλόπουλος συναλλασσόμενος μετὰ τινος συνταξιούχου ἐπεσαν ἐκ τοῦ θυλακίου του δραγμαὶ τετρακόσιαι.»

Ἐκ τοῦ Ἀστέρος τῆς Θεσσαλίας:

«Ἡ ωρίμανσις δυστυχῶς τοῦ σίτου ἔνεκα τῶν δροσερῶν

χαιρῶν καὶ τῶν συχνῶν βροχῶν, βαίνει βραδέως καὶ ὁ τραγητὸς αύτοῦ θὰ βραδύνῃ περὶ τὰς δέκα ἡμέρας τῆς συνήθους ἐποχῆς.»

Ἐκ τοῦ αύτοῦ:

«Ἄλλας καὶ ἡ παραγωγὴ αύτοῦ ἐξηστραλίσθη, διότι ἡ ἐπάρατος λίθιας δὲν ἐφύσησε οὔτε θὲν φυσήσῃ καὶ ἂν θὲν φυσήσῃ καὶ ἀργὰ θὲν ἕνας καὶ ἀνίσχυρος ὡς ἐκ τῆς νωπότητος τοῦ ἐδάφους. Καὶ ἡ σπορὰ τῶν ὀψίμων φρίνεται ἐπιτύχης πρὸ πάντων δὲ τοῦ καπνοῦ, φέτε καθ' ὅλα τὰ φρινόμενα σχετικὴ εὐπορία θὲν κυριαρχήσῃ εἰς τὸν τόπον καὶ θὲν ἐπιτρέψῃ τοῖς δυστυχοῖς φροτολογουμένους ἵνα νὰ πληρόσωσι τοὺς δισδιστάκτους αύτῶν φόρους.»

Ἐκ τοῦ αύτοῦ:

«Εἶθε ὁ θεός μας ὁ καλὸς καὶ ἡ μοῖρα Παναγία νὰ σου χαρίσῃ Μέλπω μου, δηλη τῇ εὐδαιμονίᾳ σπου ζητάει ἡ γυνὴ στοῦ γάμου τὴν γλυκαδία εἰς τὸν ἀγνωστὸν αύτὸν, τοῦ βίου τῆς Κριαδᾶ.»

Ἐκ τοῦ Μεσογιακοῦ Λαοῦ:

«Ἄμα τῇ εἰδήσει τῆς ἀφίξεως του ὁ κ. Δήμαρχος Καλαμῶν εὐθύμως παρεσκεύασε τὰ τῆς ὑποδοχῆς πέμψας πολίτας πρὸς προύπαντησιν μετὰ πολλῶν διαφέροντα φρανῶν καὶ φώτων καὶ λίχνην εὐγλώττως δι'. Ήφους ρυτορίκοῦ καὶ στάσεως ἀναλόγου πρὸς τὸ γένος αὐτοῦ προσεφώνησεν αὐτῷ διν ἡκολούθει ἀπειρον πλῆθος ζητωκραυγάζον ὅτι ἡ πόλις τῶν Καλαμῶν αἰσθάνεται ἐγκάρδιον χαρὰν ὑπεδεγμένη τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ Ἐθνους...»

Ρεμενογλύκιστη

ΒΙΒΛΙΑ

ΛΟΓΟΙ Γεωργίου Καραμήτου, πρωτάρεως τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1886—87. Ὅτι τὸν τίτλον τοῦτον ἔστηπολη ἐν τῷ τυπογραφεῖῳ τῆς «Παλιγγενεσίας» ἀριστος τόμος περιλαμβάνων, τὰ κατὰ τὴν πρωτανείαν τοῦ διαπρεποῦς παρήμεν καὶ θηγητοῦ κ. Καραμήτου. Ἐν τῷ πολυσελίδῳ τούτῳ τόμῳ ἔκτῳ τῶν δύο λόγων, οὓς ἔξεφάνησεν ὁ Ξερκίτος ἐπιστήμων περιλαμβάνων καὶ παραδίδουν τὴν πρωτανείαν, βλέπει τις καὶ κατάλογον διῶν τῶν μέχρι τοῦ 1887 ἐπιστημόνων, οἵτινες ἔχουσιν τοῦ Εθν. Πανεπιστημίου.

ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ. Ο γνωστὸς παρήμεν καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει λόγιος κ. Μηράς Χαμουσόπουλος δὲν ἀφίνει ἐτοι, καθ' ὃ νὰ μὴ ἐκδώσῃ εἴτε διδακτικόν, εἴτε ἄλλο τι βιβλίον. Δὲν παρήλθον ὄλιγοι μῆνες, ἀφ' ὃτου ἔξιδοτο Γεωγραφίαν ἐκτεταμένην καὶ γρήσιμον πάντι, καὶ ἡδη ἐδημοσίευσε νέαν ἀποκλειστικῶς διὰ τὰ δημοτικὰ σχολεῖα. Ἐὰν κρίνεις ἐκ τῆς πρώτης καὶ ἐκ τῶν ἄλλων αὐτοῦ συγγραφῶν, βεβαιώς καὶ τὸ εἰρημένον βιβλίον ἐπαισθητὸν κανὸν προσώρισται νὰ πληρώσῃ.

ΝΕΑ ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Ἐξεδόθη, τὸ φυλλάδιον μηνὸς Ιουνίου πλήρες ἐκλεκτῶν συεδίων.

ΤΟ ΑΣΤΥ ουνιστῷ ΤΟ ΑΣΤΥ

δηλαδὴ τὸ νέον παγωτὸν τοῦ κ. Γιαννάκη. Δὲν είνε ἐκ τῶν συνήθων παγωτῶν, ἀλλά . . . δὲν σᾶς λέγομεν τίποτε διὰ νὰ σπεύσητε σάμερον νὰ τὸ ἀπολάδύσητε. «Οσοι καίονται ἀπὸ τὸ ΑΣΤΥ θὰ δροσίζωνται πάλιν ἀπὸ τὸ ΑΣΤΥ. Είνε μέθοδος δύοιο παθητικῆ.

